

Biz Allah'ı Seviyor ve O'nu Arzuluyoruz... O Halde Nasıl O'na İsyan Edebiliriz?!

Allah Aziz Kitabı'nda şöyle buyurmuştur: **قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (Rasulüm!) De ki: Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyunuz ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah son derece bağışlayıcı ve esirgeyicidir.**

Bizler, Allah'ı ve Rasulü'nü sevdiğimizi söylüyoruz, Allah Azze ve Celle'ye bizleri Cemalini görme lezzetiyle rızıklandırması için dua ediyoruz ve cennette göreceğimiz o günü arzuluyoruz ama söylediğimiz ve dua ettiğimiz şeylere göre amel ediyor muyuz?

Allahu Teala'yı sevenler ve O'na özlem duyanlar, Subhanehu ve Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e olan sevgilerini, nefisleri, eşleri, malları, babaları, anneleri ve tüm insanlar olmak üzere her şeyin üstünde tutmalıdırlar. Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **وَالَّذِينَ آمَنُوا أَتَدُّ حُبًّا لِلَّهِ "İman edenler ise en çok Allah'ı severler."** Bu sevgi ve özlem ise, imandan, itaatten, dini yüceltmekten, O'nun rızasına nail olma hırısından ve bizi Allah'a ve Rasulü'ne yaklaştıran diğer şeylerden kaynaklanmaktadır.

Şimdi burada soruyoruz: Biz gerçekten böyle miyiz? Allah'a bize emrettiği şekilde itiba ediyor muyuz? O'nun emirlerine tabi olup yasakladıklarından kaçınıyor muyuz?

Şayet bu şekildeyse o halde O'nun sevdiğimiz halde nasıl olur da O'na isyan edebiliriz? Zira bir insan isyan ettiği birini sever mi ya da sevdiği birine isyan eder mi?! Neden O'na gece dua edip gündüz de O'na isyan ediyoruz? Hiç utanmıyor muyuz?

O'na dua edip sonra da isyan ederken hiç Allah'tan utanmıyor muyuz? Önce tövbe edip sonra da dua edilmesi gerekmiyor mu?

Bizim ve mazlumların yaşadıkları sıkıntılı hayat, zulüm ve zillete karşı görevimiz nedir diye sorduğunuzda şöyle derler: Dua edin...Nitekim herkes dua ediyor ve bir milyardan fazla Müslüman, Müslüman kardeşleri için dua ediyorlar ama Allah onların hallerini değiştirmiyor?!

Burada bizzat ortaya çıkan soru şudur: Dua ettiğimiz halde neden bize icabet edilmiyor?! Ya da en azından istediğimiz şey gerektiği şekilde gerçekleşmiyor?! Bizler ise müjdeliyoruz ve Allahu Teal'nın izniyle zaferi beklediğimiz gibi O'nun vaadini ve Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in müjdesinin gerçekleşmesini bekliyoruz.

Sabah akşam, gece gündüz zafer, iktidar ve Müslümanların halinin değişmesi için Allah'a dua ediyoruz, belki de birimiz dua ederken sesimiz kısılıyor, kalbimiz huşu ile doluyor ve nefsimiz ağlamaktan paramparça oluyor ama durumun olduğu gibi devam ettiğini ve belki de daha da arttığını görüyoruz. Peki bunun nedeni nedir?!

Nedeni dua ettiğimiz halde zerre kadar bir şey yapmayışımızdandır. Yani durumu değiştirmek ve düşmana karşı zafer elde etmek için gereken şeyleri yapmayışımızdandır. Bir adam şöyle dedi: Ey Allah'ın Rasulü onu (devemi) bağlayıp mı yoksa salıverip mi Allah'a tevekkül edeyim? (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle dedi: **اعْتَلِّهَا وَتَوَكَّلْ "Onu bağla ve tevekkül et."** Yani düşmanlara karşı sebeplere bağlanmamız kaçınılmazdır. Dolayısıyla amelsiz dua etmemiz yeterli değildir. Dualarınızda, nerede olurlarsa olsunlar (Allah'ım zalimleri zalimlerle meşgul et ve Müslümanları onların ellerinden sağ salım çıkar) şeklinde bu zalimlerin ahdini sona erdirmemek için teşvik etmeyiniz. Yine dualarınızda, Allah'ın şeriatının yeryüzündeki hakimiyetinin geri dönmesi dışında düzelmeyecek olan vakıyı değiştirmek için çalışmamaya teşvik etmeyiniz.

O zaman biz, sürekli olarak Allah Azze ve Celle ile olan ahdimizi yenilemeliyiz, O'nunla sürekli temas halinde olmalıyız, O'na rağbet etmeliyiz, O'dan korkmalıyız, O'nun sevabını ummalıyız, Allah ve Rasulü'ne itaat etmeliyiz, O'nun şeriatının hükümlerini tatbik etmeliyiz, O'nun emir ve yasaklarına boyun eğmeliyiz, iyiliği emretmeliyiz, kötülükten nehyetmeliyiz ve güçlü rüzgarlarla bile sarsılmayan bir akideye sahip olmalıyız. Allah'a yemin olsun ki bu, Yahudilerin, Hıristiyanların ve yeryüzündeki çeşitli kâfirlerin sahip olduğu bir silah değil müminin silahı ve kurtuluşudur. Bu yüzden vakıa zemininde doğru olan bir fikri tatbik etmeliyiz. Zira davranışlardaki boşluklar kolay bir iş değildir. Bu yüzden, nefsi gözetmek, onu terbiye etmek, hayırlı amellerle onu tezkiye etmek ve Allah Azze ve Celle'nin şeriatına boyun eğmek için bu boşlukları büyük bir özenle tedavi etmeli, kirlere arındırılmalı ve İslam'ın potasında eritmeliyiz. Dolayısıyla O'nun hükümlerine, sadece sözle değil davranış olarak da

başvurmaliyiz. Dahası samimi bir şekilde tövbe etmeli ve sebeplere bağlanarak sadece Allah Azze ve Celle'ye dayanmalıyız.

Nitekim dünya hayatını ahiret hayatına tercih ettik. Allahu Teala'nın şu kavline uygun olarak sanki fani olanı imar eden ve baki olanı da terk edenler gibi olduk: **“Çokluk kuruntusu sizi o derece oyaladı ki.”** [Tekasür 1] Evet, insanların çoğunun çokluk ve mal ve para ile övünmesi, onu Allah'a itaat etmekten ve O'na hakkıyla ibadet etmekten alıkoymuş, onları İslam'ı öğrenmekten, onunla amel etmekten, ona davet etmekten ve onu desteklemekten de alıkoymuş ve onların dünyaya, şehvetlerine ve geçici nimetlerine olan hırsları, ebedi nimetlerin olduğu baki olan ahirete hırslarına engel olmuştur. Oysa dünya ve ahiret sevgisi, bir Müslümanın kalbinde bir araya gelmez. Nitekim Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: **“Dünyayı seven, ahiretini ziyan eder, ahiretini seven, dünyayı ziyan eder. O halde baki olanı, fani olana tercih ediniz.”** Kâr ya da zarar için doğru denge işte budur. Dolayısıyla kul öldüğünde dünyaya geri dönüşü yoktur ve kıyamet gününde ona amellerinden başka hiçbir şey fayda vermeyecektir. Ameli hayır ise onun içi hayır olacak ve ameli şer ise sadece kendi nefsini kınayacaktır. Dolayısıyla babası, evladı, malı, konumu, otoritesi ve tabi olduğu efendi ve yöneticiler ona hiçbir fayda sağlamayacaktır. Bilakis onların hepsi kıyamet gününde ondan uzaklaşacaklardır.

Evet, kalplere vehn isabet etmiştir. Vehn ise dünyayı sevmek ve ölümü kerih görmektir. Dolayısıyla vehn, insanların Allah'a hakkıyla ibadet etmelerini engelleyen tehlikeli bir hastalıktır. Bu yüzden Allah'ın kendisine farz kıldığı hususlarda ihmalkâr davrananların olduğu görülmektedir; zira onlardan bazıları, “yaratılanı yaratıcıya bırak!!” gerekçesiyle iyiliği emretmeyi ve kötülükten sakındırmayı terk etmekte, bazıları Cuma ve cemaat namazını kılmamakta veya zekatını vermemekte ya da sıla-ı rahimi kesmekte ve bazıları da Allah'ın haram kıldığı şeyleri işlemektedir. Bu yüzden faiz ve rüşvetle muamele eden kişileri gördüğümüz gibi aldatan, stok yapan, hırsızlık yapan ve fani dünyaya olan hırsından dolayı anasının ve kız kardeşlerinin miras haklarını yiyen kişilerin olduğunu görürsünüz. Ayrıca kendi hayatından endişe etmesinden ve dünyaya olan hırsından dolayı yeryüzünde Allah'ın hükmünü ikame etmek, O'nun dinine ve kardeşlerine yardım etmek için çalışmaktan uzak duran veya dünya işlerini, aile ziyaretlerine ve münasebetlere tercih ettiği gibi iş ve sosyal medya bağımlılığını ev hanımı ve anne olarak doğru İslami eğitim sorumluluğuna tercih eden kişilerin olduğunu görürsünüz. Böylece aile ve ahlaki parçalanmalar, isyan, nankörlük ve aile ve ailevi ilişkilerdeki zayıflık hakkında görmüş olduğumuz şeyleri görür hale geldiğimiz gibi Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in ümmeti olarak bize yakışmayan zillet, aşağılanma ve alçaklık içinde olur hale geldik.

Artık zillet ve aşağılanma içinde yaşadığımız yetmez mi? Cennete olan özlemimiz, dünyayı satıp ahireti satın almamız ve canlarımızı ucuz bir şekilde Allah yolunda feda etmemiz için bizi harekete geçirmiyor mu? Artık onur ve izzetin anlamlarını hissetmiyor muyuz?! Eğer bu hususta acele edip Allah'ı yüceltirsek, Allah da yeryüzünde bize izzeti, zaferi ve iktidarı ikram edecektir. **“Kim izzet ve şeref istiyor idiye, bilsin ki, izzet ve şerefin hepsi Allah'ındır. O'na ancak güzel sözler yükselir (ulaşır).”** [Fatır 10] O halde dinimize geri dönelim, Allah ile olan ahdimizi yenileyelim, Rabbimizin ipine sınımsız sarılalım ve fikri, akli, kalbi, nefsi ve davranış olarak İslami şahsiyetler olmaya çalışalım. Dahası İslami hayatı yeniden başlatmak için ciddi ve halis bir şekilde sadece Allah için çalışalım ki böylece Allah üzerimizdeki zillet ve aşağılanmayı kaldırsın ve bize Nübüvvet Minhacı üzere Hilafeti ikram etsin. Şüphesiz O, her şeye kadirdir. Zira Subhanehu şöyle buyurmuştur: **“Ey iman edenler! Eğer siz Allah'ın dinine yardım ederseniz Allah da size yardım eder ve ayaklarınızı sabit kılar.”** [Muhammed 7] İşte tüm bunları yaparsak Allah ve Rasulünü sevmiş oluruz ve mal ve evladın fayda vermeyeceği ancak Allah'ın huzuruna tertemiz bir kalple gelenlerin kurtulacağı o günde O'na kavuşmak için çalışmış oluruz.

**Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Müslime Şâmî (Ummu Suheyb)**